SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA

18 JUNI 1936

Zoo vliegt de zweefvlieger, dien je zelf kunt maken met behulp van de gegevens op bladzijde 5 en 7.

Kukeleku en Kikeriki

Een prinses bevrijd door twee onversaagde kuikens

IN den goeden ouden tijd, toen de dieren nog precies zoo spreken konden als wij en ook net zoo dol op babbelen waren als de menschen, trokken eens twee kuikentjes de wijde wereld in, met het vaste voornemen om vele avonturen te gaan beleven, zooals het bevrijden van gevangen prinsessen, het verslaan van vuur-en-vlam-spuwende draken en het overwinnen van geweldige reuzen. Ja, zoo moedig waren die kuikens!

Een van hen, de lichtste van kleur, heette Kukeleku, terwijl zijn broertje — die zwart was — den naam Kikeriki droeg. Ze verschilden van kleur, maar overigens waren ze precies eender en ze waren ten slotte beide even dapper, die twee dreumessen.

Toen ze dan op weg gegaan waren en al een heel eind geloopen hadden, kwamen ze aan een reusachtig groot kasteel met torens en muren en poorten en ik weet niet wat al meer. Alle deuren waren zwaar met ijzer beslagen en stevig afgesloten, zoodat onze twee avonturiers met geen mogelijkheid naar binnen konden gaan.

„Misschien, dat hier wel een gevangen genomen prinses opgesloten zit!" zei Kukeleku en zijn broer vond, dat dit zeker het geval moest zijn.

„Nou, maar dan moeten we direct even gaan kraaien, om haar te waarschuwen, dat wij gekomen zijn, om haar te verlossen.... ten minste, als ze ons hooren kan!"

De prinses wierp den sleutel naar beneden.

Ze zetten zich eerst stevig in postuur en toen kraaiden ze zoo hard ze konden: „Pri-i-i-ns-e-e-s!"

Nu, je zult het bijna niet gelooven willen — maar er werd werkelijk ergens een venster geopend en zie, daardoor kwam een prinsesje naar buiten kijken. En wàt voor een prinsesje! Heel knap en prachtig gekleed!

„Ik kan er onmogelijk uit komen!" riep ze naar omlaag. „Is er niemand, die me bevrijden kan? Die vreeselijke roover Vuurbaard houdt me hier gevangen! Het is wat moois! En hij is zoo sterk als twaalf flinke kerels, zoodat niemand hem klein krijgen kan!"

„Nou, maar wij zijn er twee, die meer kracht en meer verstand hebben, dan twaalf mannen te zamen!" antwoordde Kukeleku bescheiden. „Wij kunnen je makkelijk even helpen — kun je niet even den sleutel van deze deur naar beneden gooien?"

„Ja, den sleutel heb ik, maar zelfs al zou ik probeeren te vluchten, dan nog zou Vuurbaard met zijn zevenmijlslaarzen me al lang ingehaald hebben, voor ik nog maar een heel klein stukje van een mijl had afgelegd!"

„O, daar zullen we ook nog wel even iets op vinden!" riep Kikeriki terug. „Gooi ons eerst maar even dien sleutel toe!"

De prinses boog zich toen ver uit het venster en wierp den zwaren sleutel naar beneden, waarna de kuikens hem met vereende krachten opraapten en er vervolgens de deur mee openden.

„En wat doen we nu?" vroeg Kukeleku toen.

„Nu moeten we eerst roover Vuurbaard zien te vinden!" vond Kikeriki. „Misschien kunnen we hem dan omsingelen, of hem op de een of andere listige manier onschadelijk maken! Maar laten we beginnen met vooral zoo zachtjes mogelijk te loopen, want denk er aan: een ware held is nooit onvoorzichtig!"

Je begrijpt, dat twee kuikentjes, die op hun teenen sluipen, weinig lawaai maken en het zal je dus wel niet verwonderen, dat Vuurbaard ze niet hoorde aankomen.

De roover had juist zijn middagmaal op en hij lag nu in een gemakkelijken stoel zijn middagslaapje te doen. En snurken dat het heerschap

„Nu zit-ie zoo vast als een muur!" lachte Kukeleku.

deed! Ongeloofelijk! De kuikens vonden, dat het geraas sprekend op een flinke onweersbui geleek.

„Zoo, nu zullen we hem vlug eens even te grazen nemen!" schreeuwde Kukeleku boven het snurkgedaver uit en beide kuikens moesten lachen, dat ze er bijna van omvielen. „We zullen hem eens even zóó vastbinden, dat hij onmogelijk weer los komen kan, om ons achterna te zitten — zelfs niet, wanneer hij zijn zevenmijlslaarzen aan heeft!"

Intusschen zat de prinses boven in haar kamer en luisterde tevergeefs, of ze iets hooren kon van wat er beneden gebeurde. Ze had er een zwaar hoofd in, dat de beide kuikens — die toch maar klein en zwak waren — iets tegen den verschrikkelijken roover Vuurbaard zouden kunnen uitrichten.... Maar ze had er dan ook geen flauw idee van, wat zich beneden in 't slot afspeelde!

Je moet weten, dat de roover een flinken langen baard had—maar misschien heb je dat al aan zijn naam begrepen — en op dien baard was hij verschrikkelijk trots.

Doch als hij een vermoeden gehad had van wat Kukeleku en Kikeriki met zijn baard uitvoerden, zou hij er niet meer zoo trotsch op geweest zijn.

Heel voorzichtig en zonder dat Vuurbaard het merkte, namen ze telkens een lok van den baard beet, draaiden er een puntje aan en bonden dat ergens als een touwtje om vast; om een tafelpoot, aan de stoelleuning, om zijn rechterknie, aan zijn linkerschoen, aan de venstertralies.... zoo mal kun je het haast niet verzinnen.

„Nu zit-ie zoo vast als een muur!" lachte Kukeleku, „en hij kan zich niet meer verroeren, want anders doet hij zich pijn, reuzenpijn! Alleen als hij een schaar of een mes te pakken kan krijgen, zou het mogelijk zijn, dat hij zich weer losmaakte, door zijn baard af te knippen!"

„Dat zal 'm niet lukken, hoor!" zei Kikeriki. „Want ik heb zijn zakken nagevoeld, om te zien, of er geen mes of schaar in zat. En hier in de nabijheid ligt ook niets, waarmee je snijden of knippen kunt!"

„Ziezoo!" spraken ze beiden toen tegelijk. „Die komt hier nooit meer vandaan!"

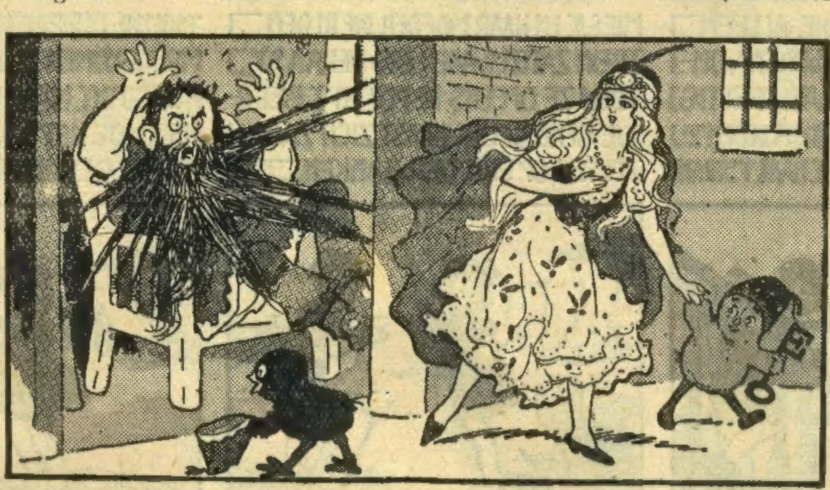
Ze hielden elkaar bij een vleugeltje vast — want kuikens hebben immers geen handen — en dansten luid juichend om den reus heen, omdat ze zoo geweldig hun draai hadden, dat zoo'n verschrikkelijke roover met zevenmijlslaarzen aan zijn beenen daar machteloos op zijn stoel zou moeten blijven zitten!

„En nu naar boven, naar de prinses!" commandeerde Kukeleku ten slotte. En toen renden ze omhoog, om de prinses te bevrijden.

„Neen maar! Zijn jullie daar?" juichte deze van verrassing, toen de twee kuikens naar binnen gestapt kwamen. „Ik had nooit gedacht, dat jullie dat gelukken zou! Heeft de roover je niet gehoord?"

„Nee hoor! Die kan niets hooren, want hij snurkt zoo, dat het wel 'n bui onweer lijkt!" zei Kikeriki.

„Ja," sprak de prinses. „Ik heb 't hier kunnen hooren rommelen!"

Kikeriki ging vlak voor den gevangen roover staan en boog heel diep.

Toen nam Kukeleku weer het woord: „U hoeft nu niet meer bang te zijn voor Vuurbaard, want die kan ons heelemaal geen kwaad meer doen! Gaat u maar even mee, dan kunt u zich zelf ervan overtuigen."

Wat giechelden de kuikens van plezier bij de gedachte aan den roover, die met behulp van zijn eigen baard vastgebonden zat! En terwijl ze naar beneden gingen, was de prinses razend nieuwsgierig, om te weten wat er nu eigenlijk gebeurd was.

„Gaat u maar gerust naar binnen," zei Kukeleku. „Want Vuurbaard is nu heelemaal niet meer gevaarlijk. Zie maar....!"

En de prinses keek in de kamer, waar de roover zat, gekneveld en wel! Toen barstte zij in een luid gelach uit, want dat schouwspel was al te komiek.

Maar daardoor werd Vuurbaard wakker; hij wilde opkijken, maar.... ai-au! aan alle kanten hielden zijn baardharen hem terug. Wanneer hij zijn hoofd naar den eenen kant bewoog, trok zijn baard weer aan den anderen kant; en pijn dat het deed!

De roover brieschte van woede, maar al zijn dreigementen en geschreeuw hielpen hem geen zier, zoodat hij ten slotte door smeeken zijn vrijheid probeerde te herkrijgen.

„'n Schaar!" klaagde hij. „Geef me een schaar! Of knip de punten van m'n baard even af, dat ik me weer bewegen kan! Maar alleen de punten, hoor!"

Ja, ik heb je toch al verteld, dat hij zoo ontzettend trotsch was op zijn langen baard.

Kukeleku en de prinses gaven echter heelemaal geen antwoord. Ze maakten snel, dat ze de kamer uitkwamen, maar Kikeriki kon niet nalaten den roover eerst nog eens flink te plagen.

Hij ging voor den gevangene staan, maakte een diepe buiging voor hem en sprak heel ernstig:

„Maar, meneer Vuurbaard! Dat kunt u toch niet meenen! De punten van uw mooien, donkerrooden baard zoo maar afknippen? Nee, dàt zou toch werkelijk zonde zijn; dat zou ik nooit over m'n hart kunnen krijgen, hoor! Maar ik moet weg, hoor, want ik heb haast! Vaarwel, meneer Roodbaard, beste vriend, vaarwel! Wees vooral geduldig, want geduld is iets wat u in de eerste plaats noodig zult hebben!"

Daarna holde Kikeriki het prinsesje en Kukeleku achterna en toen hij hen ingehaald had, gingen ze te zamen naar den vader van de prinses, die 'n machtig koning was.

Die koning was zoo gelukkig, dat hij zijn dochter weer bij zich had, dat hij Kikeriki en Kukeleku voor altoos bij zich aan het hof hield, waar de beide broertjes verder een heerlijk leventje konden leiden.

— — — — — — — —

O, wilde je nu ook nog weten, hoe het met Vuurbaard afgeloopen is?

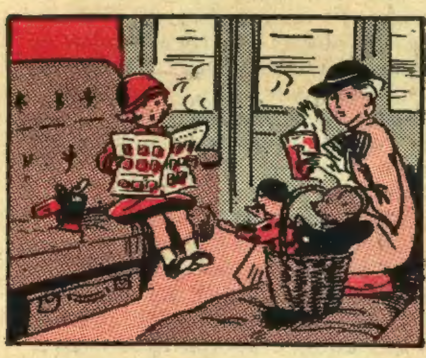
Ja, als er niemand met een schaar gekomen is om hem los te knippen, zal hij zoo lang hebben moeten wachten tot zijn baard zooveel gegroeid was, dat hij de noodige ruimte kreeg om de punten met zijn handen los te knoopen.

Maar in het laatste geval zal Kikeriki wel gelijk gekregen hebben, toen hij Vuurbaard voorspelde, dat deze in de eerste plaats geduld noodig had.

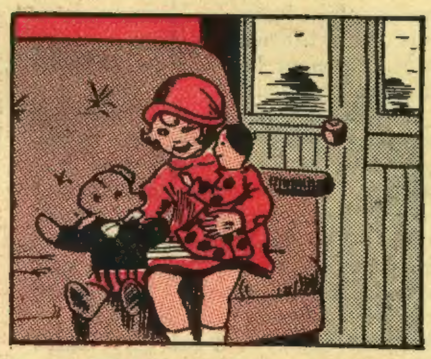
TEDDIE IN POPPENLAND

"TOEN LIESJE EN TEDDIE ALLEEN ACHTER GEBLEVEN WAREN, VONDEN ZIJ, DAT 'T TOCH WEL PRETTIG MOEST ZIJN AAN ZEE. DAAROM DEDEN ZIJ DEN WENSCH: "WIJ WILLEN MEE NAAR 'T STRAND!"

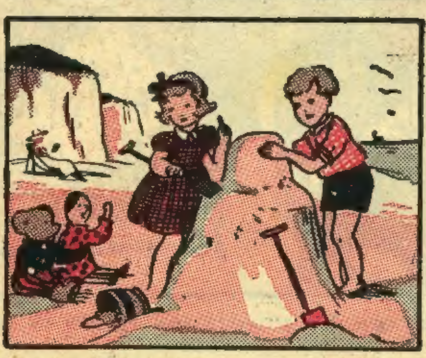
MIESJE EN HAAR MOEDER, DIE IN DEN TREIN ZATEN, WAREN ERG VERRAST, TOEN ZE OPEENS DE POP EN 'T BEERTJE GENOEGELIJK NAAST ZICH ZAGEN ZITTEN OP EEN DER BANKEN.

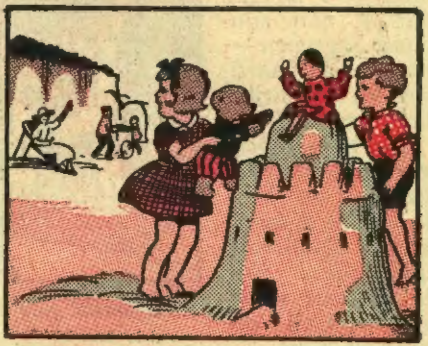
"NOU, HET IS PRETTIG, DAT JULLIE TOCH MEEGEKOMEN ZIJT!" RIEP MIESJE VERHEUGD UIT. MAAR MOEDER BEGREEP NIET, HOE HET TWEETAL IN DEN TREIN GEKOMEN WAS.

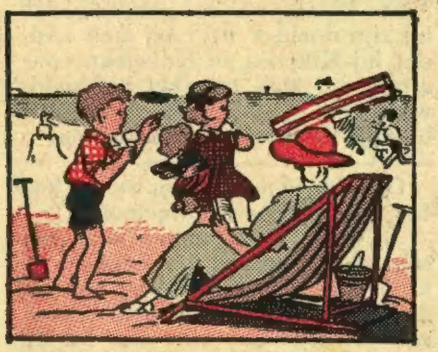
ZOODRA MEN IN DE BADPLAATS AANGEKOMEN WAS, GING MEN NAAR HET STRAND. MIESJE HIELD NATUURLIJK HAAR BEIDE SPEELKAMERAADJES STEVIG IN HAAR ARMEN GEKLEMD.

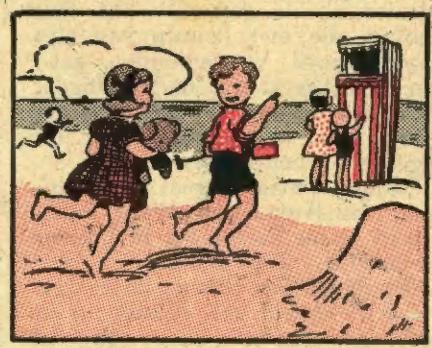
ALSPOEDIG BEGON MIESJE TEZAMEN MET 'N JONGENTJE DAT KAREL HEETTE, EEN ZANDKASTEEL TE BOUWEN, TERWIJL LIESJE EN TEDDIE ER MET BELANGSTELLING NAAR KEKEN.

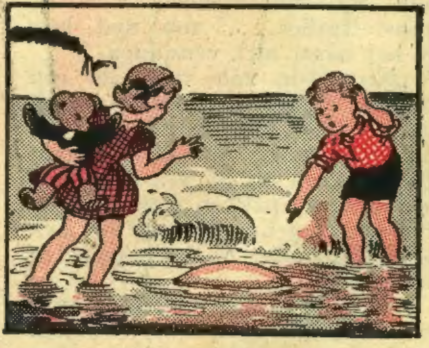
TOEN HET KASTEEL EINDELIJK GEREEDS WAS, WERD POP LIESJE ER BOVENOP GEZET. MAAR JUIST OP DAT OOGENBLIK RIEP MOEDER: "KOM VLUG, MIESJE, DAN KUN JE IETS LEUKS ZIEN!"

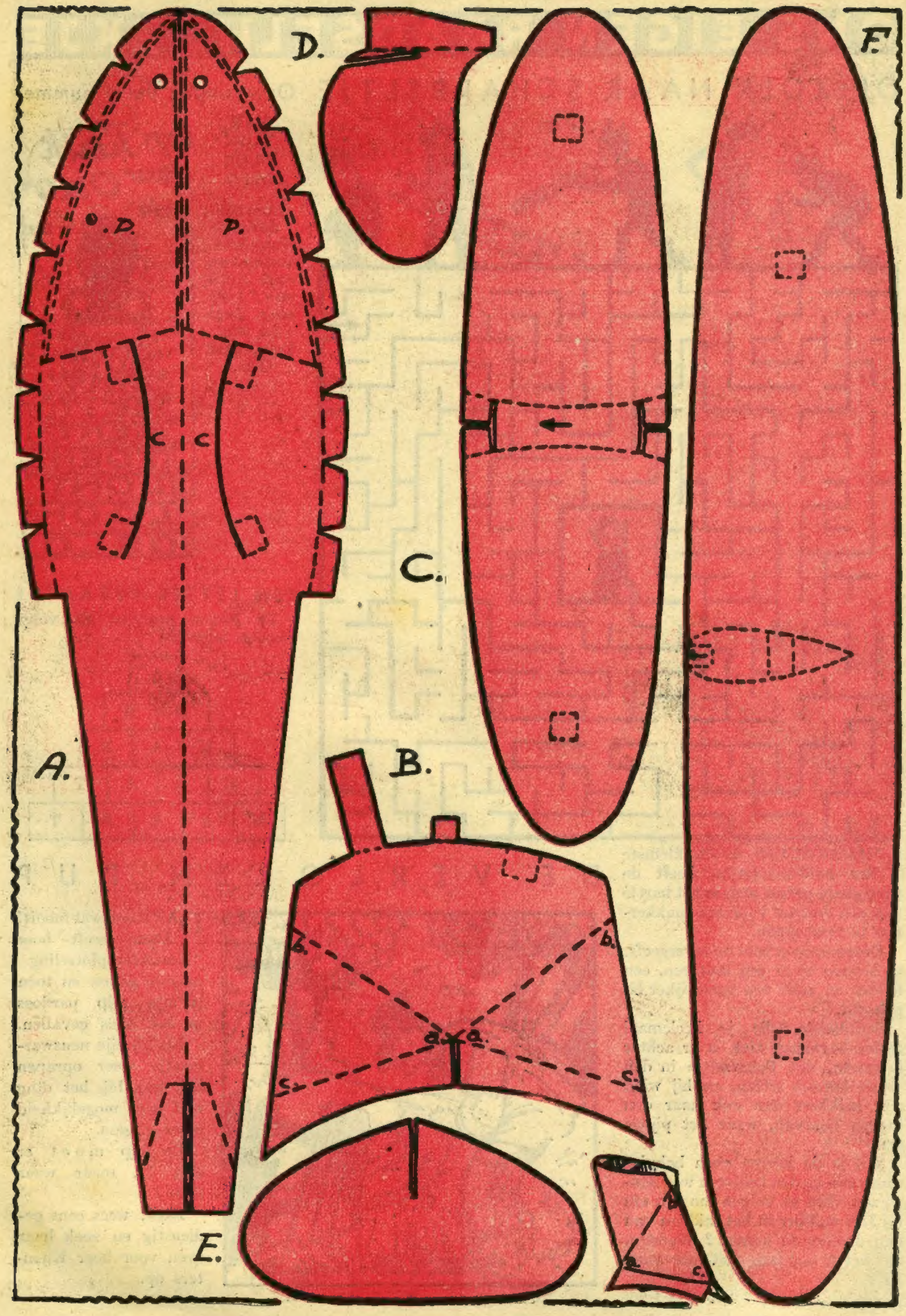
MET TEDDIE ONDER HAAR ARM LIEP MIESJE NAAR MOEDER, DIE HAAR EN HAAR SPEELGENOOT EEN HEERLIJKE PORTIE IJS GAF. "WAT IS ER NU TE ZIEN?" VROEGEN DE KINDEREN.

"KIJK!" ZEI MOEDER. "DAAR KOMT EEN POPPENKAST TE STAAN! GAAT DAAR MAAR EENS EEN BEETJE NAAR KIJKEN; DAN RUSTEN JULLIE METEEN 'N BEETJE UIT VAN AL 'T ZANDSCHEPPEN!"

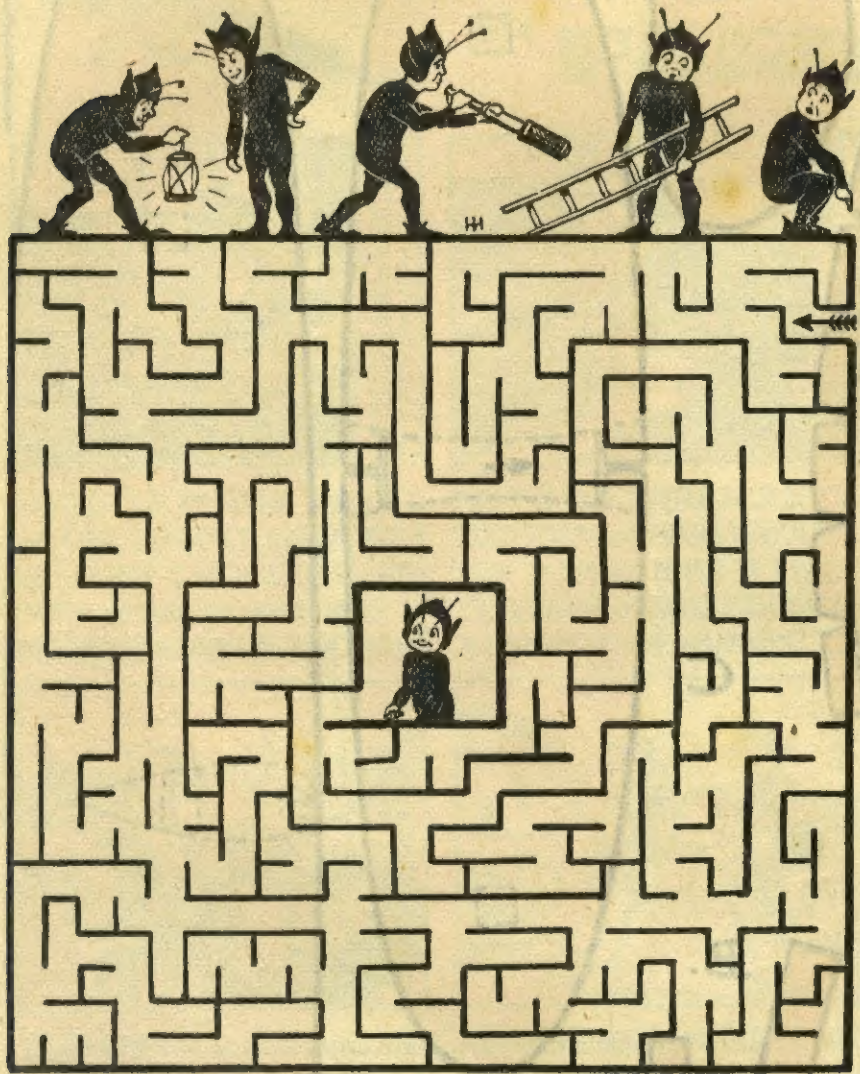

MAAR TOEN MIESJE LATER POP LIESJE WILDE GAAN HALEN, ZAG ZE TOT HAAR SCHRIK, DAT DE VLOED INMIDDELS OPGEKOMEN WAS, DIE 'T KASTEEL EN DE POP SPOORLOOS HAD DOEN VERDWIJNEN.

A.
B.
C.
D.
E.
F.

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

OP ZOEK NAAR SCHARRELTJE

SCHARRELTJE, de allerkleinste der aardmannetjes, heeft de aardigheid gehad zich in het hartje van een doolhof voor zijn makkertjes te verstoppen.

Dezen zoeken hem nu tevergeefs, al hebben ze er een lantaren, een ladder en zelfs een verrekijker bij gehaald.

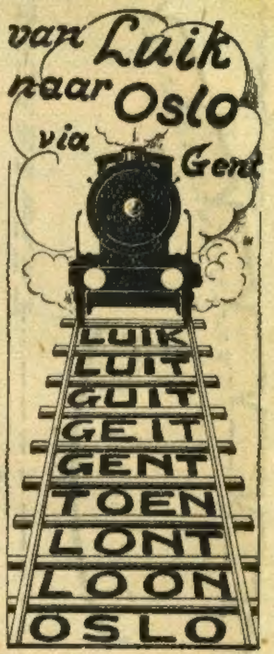
Stribbeltje, die je heelemaal rechts-bovenaan ziet, is er achter gekomen, dat Scharreltje in den doolhof moet zitten, en hij wijst zijn makkers dan ook naar den ingang daarvan, waar het pijltje staat.

Wil je de heeren even behulpzaam zijn en den kortsten weg aanwijzen, dien ze volgen moeten om bij hun makker in het midden van den doolhof te komen? Wedden, dat het je nog lang niet meevallen zal?

Oplossingen vorig nummer

VAN LUIK NAAR OSLO

Hier zijn dan de tusschenstations op onze reis van Luik naar Gent en van Gent naar Oslo.

EEN LETTER-PYRAMIDE

De letters moesten als volgt worden ingevuld:

A
A R
K A R
K R A T
K A A R T

DE VERLOREN PIJP

DAT is ook wat moois! Daar heeft boer Kneuters plotseling moeten gapen en toen is zijn pijp pardoes in het gras gevallen.

Nu hij zijn neuswarmertje weer oprapen wil, kan hij het ding met geen mogelijkheid meer vinden.

De pijp moet er zijn. Ja, maar waar is ze?

Kom, wees eens gedienstig en zoek haar even voor boer Kneuters op.

ONS EIGEN ZWEEFVLIEGTUIG

Wie is er een goed vliegtuigbouwer?

Eerst teekenen, dan knippen, vervolgens plakken en ten slotte het voorzichtig proefvliegen

JE hebt natuurlijk de voorplaat, waarop twee jongens afgebeeld staan, die hun zweefvliegtuigen laten vliegen, wel gezien. Welnu, zou je niet ook lust hebben, zoo'n vliegtuigje te bezitten? Ja, natuurlijk!

Top, dan gaan we er samen een maken.

Haal maar eens een stuk stevig teekenpapier of dun wit karton ter grootte van een bladzijde van Sjors te voorschijn en zie, dat je een stuk carbonpapier — dat is dat paarse of zwarte doordrukpapier, dat in de schrijfmachine gebruikt wordt — te pakken krijgt.

Het carbonpapier leggen we met den paarsen kant op het teekenpapier en vervolgens leggen we bladzijde 5 van dit nummer van Sjors, waarop de onderdeelen van ons vliegtuig staan, bovenop het carbonpapier. Aan de vier hoeken van de drie lagen papier schuiven we nu papierklemmetjes — z.g.n. paperclips, waarmee brieven aan elkaar gehecht worden. De drie lagen papier kunnen nu niet ten opzichte van elkaar verschuiven.

Nu nemen we een potlood, en trekken alle lijnen en stippellijntjes van de figuren A, B, C, D, E en F keurig netjes na, waarbij we zorg dragen geen enkel lijntje te vergeten.

Dan maken we het papier weer los, waarna we op het karton of teekenpapier de figuren van blz. 5 in dunne paarse lijntjes overgeteekend zullen vinden.

Langs den omtrek knippen we nu die zes onderdeelen netjes uit.

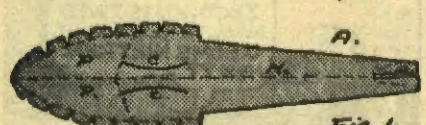

Fig. 1.

De romp wordt langs de gestippelde middellijn naar omlaaggebogen, nadat we aan den achterkant ter versterking van den neus twee stukjes karton bij P-P geplakt hebben. Vervolgens snijden wij de gebogen lijntjes C-C uit en daarna de gleuf in het achtereinde, waarin het roer komt te zitten.

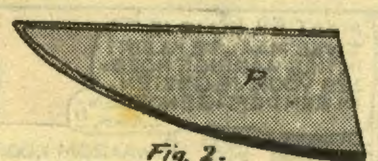

Fig. 2.

Zoo ziet het stuk karton P, dat we met behulp van teekening A gemaakt hebben, er uit. De kanten worden schuin geknipt, zoodat we den geheelen romp buigen kunnen als in fig. 4 aangegeven is.

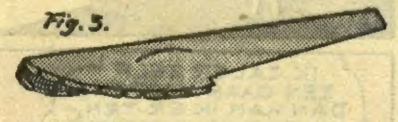

Fig. 3.

De middellijn van den romp hebben we met een mesje een weinig ingeritst, zoodat de romp een rechten, scherpen bovenkant krijgt. De plakstrookjes vooraan hebben we omlaag gebogen.

Fig. 4.

In doorsnee vormt de omlaaggebogen romp een gelijkzijdigen driehoek. P-P geeft in de teekening de aan de binnenzijde geplakte kartonversterking aan.

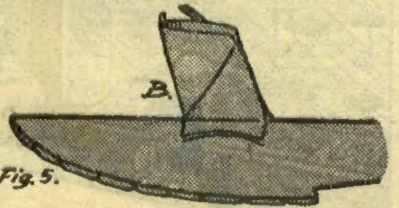

Fig. 5.

Het stuk B, waarvan we het driehoekig gedeelte a-b-c samengeplakt hebben, zooals het teekeningetje onderaan op bladzijde 5 aangeeft, wordt ter hoogte van de gebogen insnijdingen op den romp vastgeplakt. Zie figuur 5.

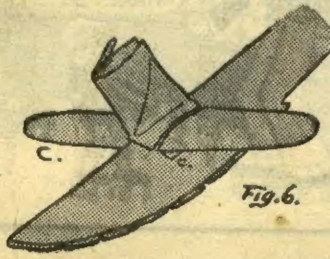

Fig. 6.

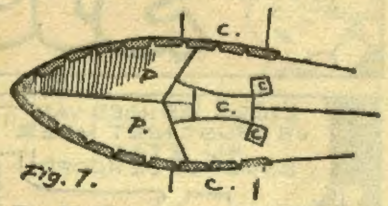

Fig. 7.

De kleinste, onderste vleugel C wordt in de gebogen insnijdingen van den romp geschoven, zoodanig, dat het pijltje op dien vleugel naar den neus van het toestel wijst. Daarna buigen we de twee voorste lipjes van den vleugel om en plakken die buiten aan den romp vast, als C in fig. 6 aangeeft, terwijl de twee achterste lipjes in het inwendige van den romp worden bevestigd; zie fig. 7.

Fig. 8.

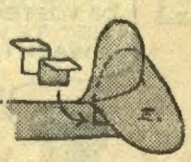

Fig. 9.

Thans plakken we het richtingsroer D tusschen de twee uiteinden van den staart vast (fig. 8), waarna het hoogteroer E op zijn plaats vastgezet wordt. Om dit roer echter goed waterpas te houden, plakken we aan beide zijden een hoekstukje aan romp en hoogteroer, als in fig. 9.

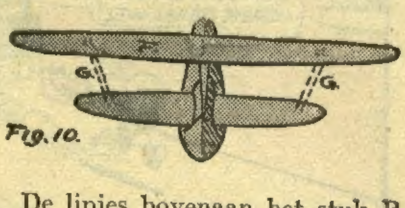

Fig. 10.

De lipjes bovenaan het stuk B worden omlaag gebogen, waarna de lange lip aan den anderen kant wordt vastgeplakt, zooals 't teekeningetje naast B op de groote plaat weergeeft. Vervolgens plakken wij den grooten vleugel F bovenop stuk B, waarbij we er voor zorgen, dat we dit nauwkeurig in het midden van vleugel F doen, ter plaatse waar het gestippelde figuurtje staat.

* * *

Zoo, voor deze week heb je genoeg aan je vliegtuig gewerkt. Berg alles nu veilig op tot de volgende week, dan zul je in Sjors kunnen lezen, hoe je het verder geheel gereed kunt maken.

SJORS
VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB
HEEFT EEN NIEUWEN HOED NOODIG.
SJORS, DIE HOED VAN JE DEUGT NIET MEER!! HIJ STAAT BOVEN OP JE HOOFD!
MAAT 52. HIJ IS JE TWEE MAAL TE KLEIN! IK HEB AARDIGE HOEDJES VOOR JE GEZIEN, IN EEN DEFTIGE HOEDENZAAK!!
WAAROM KOOP JE NIET EEN PET VOOR MIJ, NET ALS...
EEN PET? DAT ZOU JE WEL WILLEN!! DAN GA JE MAAR MET MIJ MEE, DAN ZAL IK EEN ECHTEN DEFTIGEN HOED VOOR JE UITZOEKEN!
"EEN DEFTIGE" WAAROM MOET IK NOU IN DE OOGEN VAN AL DE LEDEN VAN DE CLUB BELACHELIJK GEMAAKT WORDEN!??
IK ZIE MEZELF AL, MET ZOO'N TAART OP MIJN HOOFD!! ALS IK ME NIET GAUW UIT DE VOETEN MAAK, IS HET TE LAAT!! WACHT, EEN IDEE!!
IK ZAL ER ZELF EEN GAAN KOOPEN, DAN KAN IK ER TENMINSTE EEN UITZOEKEN, DIE MIJ BEVALT!!
IK GELOOF, DAT ER VOLDOENDE IN DEZEN SPAARPOT ZIT VOOR EEN NIEUW HOOFDDEKSEL!! 'T VALT NOG AL MEE!!
HET MAGAZIJN "VAN HOEDSUM" ZAL WEL EEN MOOI HOEDJE VOOR ME HEBBEN!! SLAGEN ZAL IK IN IEDER GEVAL WEL!
WAT EEN PRACHTIGE PETJES! LAAT IK ME ECHTER MAAR NIET IN VERZOEKING BRENGEN, WANT SUZY ZOU HEM DIRECT AFNEMEN!!
AN HOEDSUM
WILT U EEN HOED KOOPEN? EN IS JE MAMA NIET MEEGEKOMEN?
IK KAN HEUSCH WEL ALLEEN EEN HOED KOOPEN EN IK HEB GELD IN MIJN ZAK OM HEM TE BETALEN OOK!
U BENT AL EEN GROOTE MAN, ZIE IK!! EN WAT IS DE MAAT VAN UW HOOFD?
HONDERD VIER!!
HONDERD VIER?? JE MOET JE VERGISSEN JONGEMAN DIE MAAT BESTAAT NIET!!
ZOO! IS HET UW HOOFD OF IS HET SOMS MIJN HOOFD?? KIJK MAAR IN DIEN HOED, DAARIN STAAT: 52!!
....EN MIJN ZUSTER HEEFT GEZEGD, HIJ IS TWEEMAAL TE KLEIN. KUNT U SOMS NIET REKENEN??
BRANNER